

[Gustav Pedersen.]

hjemme under dette Lovforslags Behandling, men under Spørgsmaalet om Lov om erhvervsøkonomiske Foranstaltningers Rækkevidde. Det kan selvfølgelig diskuteres, hvor vidt Omfang det er nødvendigt og paakrævet at lade en Bemyndigelseslov have; man kunde selvfølgelig om et eller andet Felt sige, at det er stort nok i sig selv til at være et Lovgivningsanliggende. Der var maaske ikke noget til Hinder for, at man kunde lade Kødrationeringen være et Lovgivningsanliggende, og der kunde være meget andet, men Følgen vilde blot blive, at Lovgivningsarbejdet vilde blive saa omfattende, at det faktisk ikke kunde gennemføres paa ordentlig og forsvarlig Vis. Tager man nemlig de Foranstaltninger, der har været gennemført, fra Sag til Sag og undersøger, hvilke af dem der egnede sig til administrativ Afgørelse, og hvilke der var bedst tjent med at blive Lovgivningsanliggender, vil man meget hurtigt konstatere, at det drejer sig om saa mange Forhold, at det simpelt hen ikke var gørligt paa forsvarlig Vis at gennemføre det dertil hørende Lovgivningsarbejde. Vi kan ikke paa Forhaand præstere den Sagkundskab, der vilde være nødvendig i hvert enkelt Tilfælde, og en stor Del af de Forhandlinger, Administrationen daglig fører med Erhvervsorganisationerne, skulde da lægges over i Rigsdagsudvalgene, hvad der selvfølgelig vilde sprænge Rigsdagsarbejdet. Dertil kommer, at man i mange Tilfælde vilde faa langt stivere Afgørelser, hvis disse i hver enkelt Sag skulde træffes ad Lovgivningsvejen.

Nu kender jeg selvfølgelig ikke alle de mange Enkeltheder i de Cirkulærer, der udsendes til Erhvervene fra Forsynings- eller Handelsministeriet, men jeg er tilbøjelig til at tro, at det sker nogle Gange, at man berettiget anker over en eller anden Afgørelse, og at Administrationen erkender, at der kan være noget berettiget i Anken, og derefter retter ved det paagældende Forhold. En tilsvarende Smidighed vilde det være fuldkommen haabløst at regne med, hvis Afgørelsen skulde træffes ad Lovgivningsvejen.

Derfor tror jeg ogsaa, at selv Erhvervenes Repræsentanter hellere vil have alle disse mange Ting, som nu engang er nødt til at ligge i Statens Haand, afgjort gennem

Administrationen end gennem Lovgivningen, en Lovgivning, der var saa specificeret, at intet Menneske i Virkeligheden kunde overse den. Men naar det er Tilfældet — og den Opfattelse maa jeg gaa ud fra har været gældende ogsaa hos Venstre, da man i sin Tid foreslog Loven om erhvervsøkonomiske Foranstaltninger forlænget, saa længe det var nødvendigt for Staten at gribe ind —, saa maa der være det Minimum af Tillid til Ministeren, at man ikke anser det for nødvendigt paa Forhaand at vedtage en særlig Lov, der siger, at de skal holde Lovene.

Den højtærede Handelsminister har saa klart og koncist, som det antagelig lader sig gøre, gjort Rede for sin Opfattelse, der helt og fuldt falder sammen med den Opfattelse, mit Parti paa anden Maade har givet Udtryk for, dels gennem Statsministerens Tale og dels gennem mine egne Bemærkninger under Finanslovdebatten. Der kan altsaa ikke herske Tvivl om, at der ikke hos Regeringen er noget Ønske om at anvende denne Lov til at gennemføre andet end det, der er nødvendigt, i Overensstemmelse med Lovens Formaal, og dermed vil jeg ogsaa mene, at Diskussionen her skulde kunne tages til Efterretning og det ærede Medlem Hr. Aksel Møller erklære sig indforstaaet med at have faaet et saa klart og koncist Svar, at han ikke behøver at fastholde sit Forslag.

Axel Kristensen: Foranledningen til det foreliggende Forslag, nemlig Regeringsskiftet, er nævnt i Forslaget, og det er da ogsaa klart, at et Regeringsskifte som det, der har fundet Sted, meget vel kan give Anledning til Overvejelser vedrørende Bemyndigelsesloven. I Parentes bemærket kan jeg egentlig ikke forstaa, at man ikke har taget Prisloven med, den kan dog give Anledning til lige saa store Misgreb, efter vor Opfattelse, som Vareforsyningsloven.

Disse Overvejelser opstaar meget naturligt, fordi det er rigtigt — man behøver saamænd ikke at citere Alverdens Bøger fra Arbejdernes Erhvervsraad —, at Socialdemokratiet stadig har hævdet, at den forrige Regering var en svag Regering, at den ikke foretog Statsindgrebene kraftigt nok, at den ikke i tilstrækkelig høj Grad havde Kontrol med Erhvervslivet, at den ikke i tilstrækkelig Grad planlagde Produktionen. Det maa vel være en fastslaaet Ting, som man i Vir-